

ایمان بیاور و تعمید بگیر

زر ناب از کتاب «از میان آب» – برای ایماندار

Jørn André Halseth

آخرین فرمان مسیح قیام کرده

Matthew 28:19-20 · پس رفته، همهٔ امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید، و به ایشان تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما فرمان داده‌ام، نگاه دارند. و اینک من هر روزه تا انقضای عالم با شما هستم!

پادشاه برخاسته از مردگان، با تمامی قدرت در آسمان و بر زمین فرمان می‌دهد: شاگرد سازید – و شاگردان از طریق تعمید و اطاعت از هر آنچه او فرمان داده است، ساخته می‌شوند. این یک پیشنهاد نیست؛ بلکه شالوده و بنیان است.

دوست عزیز – این زر نابی است از کتاب مقدس، که در آتش آزموده شده است. این‌ها نه ساخته و پرداخته‌ی ذهن من است و نه صرفاً نظرات شخصی‌ام؛ بلکه خود کلام خداست که تا حد امکان صریح و صادقانه ارائه شده است. عیسی مسیح قیام کرده، نجات‌دهنده و دوست ما، پیش از صعود به آسمان، **آخرین فرمان‌های خود** را به کلیسا داد – و تعمید همچون یک ستون استوار در میان آن‌ها ایستاده است.

Mark 16,16 · هر که ایمان آورد و تعمید یابد، نجات یابد؛ اما هر که ایمان نیاورد، بر او حکم خواهد شد.

دقت کن که چه چیزهایی به هم پیوند خورده‌اند و با چه واژه‌ای. **ایمان و تعمید یافتن** – با واژه‌ی «و» به هم متصل شده‌اند، نه «یا». این پیشنهاد یک واعظ نیست؛ این‌ها آخرین کلمات عیسی است که به‌تازگی بر مرگ پیروز شده بود. در زبان یونانی، واژه‌ی ^{G4100}πιστεύσας pisteúsas

(«آن که ایمان آورده است») یک وجه وصفی معلوم است: تو عمل می‌کنی، تو ایمان می‌آوری. اما واژه‌ی βαπτισθείς baptistheís^{G907} («آن که تعمید یافته است») مجهول است: تو تسلیم می‌شوی، این عمل بر روی تو انجام می‌شود. این‌ها دو نیمه از یک پاسخ واحد هستند. در ضمن، حکم محکومیت در بخش پایانی آیه، نه بر تعمیدنیاخته، بلکه بر بی‌ایمان صادر می‌شود – زیرا این بی‌ایمانی است که روح را از حضور خدا باز می‌دارد، نه کمبود آب. با این حال، فرمان عیسی به قوت خود باقی است: ایمان بیاور و تعمید بگیر. این سخن خود عیسی است.

الگویی که هرگز شکسته نمی‌شود

کتاب اعمال رسولان در هر مورد، همین ترتیب را نشان می‌دهد: موعظه، ایمان، تعمید – بدون حتی یک استثنا. خواجه‌سرای حبشی (اعمال ۸:۳۶)، لیدیه و زندانبان (اعمال ۱۶)، کریسپوس و قرنتیانی که «چون شنیدند، ایمان آوردند و تعمید یافتند» (اعمال ۱۸:۸). و همه این‌ها از روز پنطیکاست آغاز شد:

Acts 2,38 · توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید گیرید، تا عطای روح‌القدس را بیابید.

حتی دستور زبان نیز میان این دو تمایز قائل است. «توبه کنید» فعلی معلوم و جمع است – فرمانی خطاب به همه‌ی جمعیت. اما «تعمید گیرید» به صیغه‌ی مجهول و مفرد تغییر می‌یابد – یعنی هر نفر، یکی پس از دیگری. حرف اضافه نیز اهمیت دارد: انسان «برای» (در یونانی εἰς eis^{G1519}) آمرزش گناهان تعمید می‌یابد – با نگاه به آن، نه به این دلیل که پیش‌تر بخشیده شده است:

خود دستور زبان به ما می‌آموزد که توبه تصمیمی است که تو می‌گیری، در حالی که تعمید عملی است که تو دریافت می‌کنی – و هیچ‌کس نمی‌تواند در کنار آب، در میان جمعیت گم شود. هر جانی به تنهایی در برابر خدا می‌ایستد.

وعده – و فرزندان شما

Acts 2:39 · زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه‌ی آنانی که دورند، یعنی هرکه خداوند خدای ما او را بخواند.

اینجا کسی اعتراض خواهد کرد: «می‌بینی – وعده از آن فرزندان است.» اما بخوان که وعده چیست و به چه کسانی می‌رسد. این وعده عضویتی خودکار نیست؛ بلکه «عطای روح‌القدس» است که در آیه‌ی پیشین آمده (آیه ۳۸) – همان چیزی که پطرس همین حالا به آنان که توبه می‌کنند و تعمید می‌گیرند وعده داده است. و به این سه بخش دقت کن: «فرزندان شما» (τέκνα tékna^{G5043} – نسل و اولاد؛ نه βρέφος bréphos^{G1025}، یعنی نوزاد) در کنار «همه‌ی آنانی که دورند» قرار گرفته است. اگر واژه‌ی «فرزندان» تعمید را بدون ایمان تضمین می‌کرد، آنگاه «همه‌ی آنانی که دورند» نیز باید چنین می‌کرد – و در این صورت تمام جهان یکباره

تعمید می‌یافت. اما این جمله با کلید خودش بسته می‌شود: «هرکه خداوند خدای ما او را بخواند» (προσκαλέσεται, proskalésetai)^{G4341}). وعده در گستره وسیع است – فرزندان تو و نسل‌های دور را در بر می‌گیرد – اما به‌طور شخصی دریافت می‌شود، از طریق دعوتی که شنیده و پاسخ داده می‌شود. و خودِ لوقا همان روز در را می‌بندد: «پس آنانی که کلام او را پذیرفتند، تعمید گرفتند» (آیه ۴۱) – نه همه‌ی کسانی که در خانه‌ای متولد شده‌اند، بلکه آنانی که پذیرفتند. وعده از آن فرزندان است؛ و در همان دری که تو خود از آن گذشتی، در انتظار آنان است: بشنو، ایمان بیاور، تعمید بگیر.

زمانی که نجات‌دهنده‌ی قیام‌کرده، شائل را بر زمین افکند، اولین کسی که با او روبرو شد حنانیا بود. او گفت: «چرا درنگ می‌کنی؟ برخیز و تعمید بگیر» (اعمال ۲۲:۱۶). بدون هیچ درنگی. بدون تأخیر، بدون بحث و جدل.

شائل در همان لحظه‌ای که مُرد، دفن شد و با مسیح برخاست، به پولس تبدیل گشت. این پرسش نبود، بلکه فرمان بود؛ و او فروتن شد و اطاعت کرد؛ همان‌جا و همان‌دم.

و هنگامی که خانواده‌ها تعمید یافتند – خانواده‌ی لیدیه، زندانبان و کریسپوس – نخست کلام برای آنان موعظه شد، ایمان آوردند، و سپس تعمید گرفتند (اعمال ۱۶:۳۲-۳۴؛ اعمال ۱۸:۸). در متن اصلی حتی یک نوزاد هم توصیف نشده است؛ و هر کس این را درمی‌یابد – در غیر این صورت، چنین چیزی صرفاً خیالی و ساختگی خواهد بود.

مدفون شدن با مسیح

Romans 6,3-4 · آیا نمی‌دانید که همه ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم؟ پس با او در مرگ، به واسطه تعمید دفن شدیم تا همان‌گونه که مسیح به وسیله جلال پدر از مردگان برخیزانده شد، ما نیز در زندگی تازه‌ای گام برداریم.

نکته‌ی حیاتی در اینجا نهفته است: انسان فقط کسی را دفن می‌کند که مرده باشد. شکل تعمید – فرو رفتن در آب و بیرون آمدن از آن – مستلزم کسی است که نسبت به خویشتن خویش مرده باشد و بخواهد با مسیح برخیزانده شود. پولس قدرت این عمل را به ایمان پیوند می‌دهد: «در آن با او برخیزانده شدید، به واسطه ایمان به قدرت خدا» (کولسیان ۲:۱۲). یک نوزاد ایمانی ندارد که بخواهد آن را به کار بندد.

نوح از طریق آب نجات یافت (۱ پطرس ۳:۲۰)؛ اسرائیل در ابر و در دریا در موسی تعمید یافت (۱ قرن‌تیا ۲:۱۰)؛ نعمان هفت بار در رود فرو رفت و پاک بیرون آمد (۲ پادشاهان ۵:۱۴ – نمونه‌ی کامل در **نعمان**). این الگو مدت‌ها پیش از مسیح نهاده شده بود. از این رو نوشته شده است: «تو همچون انسانی که نه به زیر آب می‌روی و همچون انسانی نو بیرون می‌آیی.»

Colossians 2:11-12 · در او شما نیز ختنه شدید، به ختنه‌ای که به دست انسان انجام نشده، یعنی با بیرون آوردن بدنِ نفسانی، در ختنه‌ی مسیح. در تعمید با او دفن شدید و در او نیز برخیزانده شدید، به واسطه ایمان به قدرت خدا که او را از مردگان برخیزانید.

یک واژه – و آن پاشیدن آب نیست

زبان یونانی سه واژه داشت. ῥαντίζω Rhantízō^{G4472} – به معنای پاشیدن – که برای خون به کار می‌رود (عبرانیان ۹)، اما هرگز برای تعمید استفاده نشده است. ἐκχέω Ekchéō^{G1632} – به معنای ریختن – که برای روح به کار می‌رود (اعمال ۲:۱۷)، اما هرگز برای تعمید استفاده نشده است. برای تعمید، روح‌القدس تنها از یک واژه استفاده می‌کند: βαπτίζω baptízō^{G907} – به معنای کاملاً غوطه‌ور کردن. اگر تعمید به معنای پاشیدن آب می‌بود، واژه‌ای برای آن وجود داشت – اما روح‌القدس حتی یک بار هم از آن استفاده نکرد. این تصویر در همه‌جا تأیید شده است: عیسی «از آب برآمد» (متی ۳:۱۶)؛ فیلیپس و خواجه‌سرا «به میان آب رفتند» و زمانی که خواجه‌سرا «از آب برآمد»، فیلیپس دیگر آنجا نبود (اعمال ۸:۳۸-۳۹). از این رو، تنها یک تعمید وجود دارد:

Ephesians 4:5 · یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید.

جامه‌ی عروس

تعمید یحیی اختراعی نو نبود – بلکه همان میکوه (غسل شرعی) بود که هر یهودی با آن آشنایی داشت: **غوطه‌وری کامل** در «آب زنده» از یک چشمه‌ی آسمانی، که همیشه بخشی از آن آب با آسمان در تماس آزاد بود، همچون سایه‌ای از حیات عیسی. وقتی یک غیر یهودی می‌خواست بخشی از اسرائیل شود – شهروندی در میان قوم خود خدا – ابتدا باید به میان این آب می‌رفت («تعمید نوایمانان»):

از طریق آب میکوه، انسان کهنه می‌مرد و هویتی تازه متولد می‌شد. آن شخص تازه‌مؤمن همچون خلقت جدیدی ظاهر می‌شد، پسری یا دختری از ابراهیم. این سایه‌ی تعمید است، صدها سال پیش از تولد عیسی. عیسی خود الگوی میکوه را ارائه داد و آن را مدت‌ها پیش از آنکه غیریهودیان او را بپذیرند، در میان یهودیان بنا نهاد! و هنگامی که عیسی آمد، شاگردانش شروع کردند به تعمید دادن ما، یعنی قوم او، در پادشاهی او. تو همان‌گونه با همسرت ازدواج کردی که ما با مسیح پیوند زناشویی می‌بندیم. نه چیزی کمتر از این. آیا باید با ازدواج و پیوند با عیسی مسیح، به گونه‌ای رفتار کنیم که گویی بی‌نهایت کم‌اهمیت‌تر از پیوند زمینی ما – با همسر و مراسم عروسی‌مان – است؟ عیسی هرگز نگفت که تعمید دادن انسان‌ها بر اساس ایمان خودشان را متوقف کنیم. و اگر ادعا می‌کنیم که به **کلام او، یعنی کتاب مقدس وفادار** هستیم، آن روزی که در برابر او می‌ایستیم با مشکل بزرگی در پاسخگویی روبرو خواهیم شد – زیرا در آن روز حتی مشتاق‌ترین ما نیز ممکن است طرد شوند:

Matthew 7:23 · آن‌گاه به ایشان صریحاً خواهم گفت که هرگز شما را نشناختم؛ ای بدکاران، از من دور شوید!

و اینجاست که تصویر عروسی نمایان می‌شود. کسی که از آب برمی‌آید، توسط خدا جامه‌ای نو بر تن می‌کند – و پولس صراحتاً می‌گوید که آن جامه چیست:

Galatians 3,27 · زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کردید.

و این خود خداست که عروسی را آرایش می‌دهد – اشعیای نبی سرود:

Isaiah 61:10 · در خداوند بسیار شادی خواهم کرد و جان من در خدایم به وجد خواهد آمد؛ زیرا او لباس نجات را بر من پوشانیده و ردای پارسایی را بر من افکنده است، مانند دامادی که تاج بر سر می‌نهد و عروسی که خود را به زیورهایش می‌آراید.

تعمید یافتن یعنی در بر کردن مسیح، همان‌گونه که عروس لباس عروسی‌اش را بر تن می‌کند. زیرا کلیسا عروس است و مسیح دامادی است که «او را به غسل آب به وسیله کلام طاهر ساخت... تا کلیسا را با جلال نزد خود حاضر سازد، که هیچ لکه و چین و یا چیزی نظیر آن نداشته باشد» (افسسیان ۵:۲۶-۲۷). ایمان پیش از آب واقعی است – اما در تعمید، همان‌گونه که یک زوج تنها زمانی ازدواج می‌کنند که عهد خود را در مراسم رسمی ادا کنند، این میثاق به صورت علنی و کامل مهر و موم می‌شود. مردی که با اعتیاد مبارزه کرده بود، تعریف می‌کرد که چگونه تعمیدش به سلاحی علیه متهم‌کننده تبدیل شد:

هر بار که شیطان در گوشم نجوا می‌کرد که برای پیروی از عیسی به اندازه کافی خوب نیستم، من به تعمیدم اشاره می‌کردم و به او یادآور می‌شدم که عیسی با من پیمان ازدواج بسته است. من انگشتر ازدواج پادشاه پادشاهان را در دست دارم. وقتی عیسی می‌خواهد مرا عروس خود بخواند – تو کیستی که در مورد من تردید کنی؟

اما این هدیه با لجاجت به دست نمی‌آید. کسی که با لباس‌های خودش به عروسی آمد – بدون آن جامه‌ای که خود پادشاه هدیه می‌دهد – بی‌جواب ماند و به بیرون افکنده شد:

Matthew 22:11-13 · اما چون پادشاه برای دیدن میهمانان وارد شد، در آنجا مردی را دید که لباس عروسی بر تن نداشت. به او گفت: ای دوست، چگونه بدون لباس عروسی به اینجا داخل شدی؟ اما او خاموش ماند. آن‌گاه پادشاه به خادمان گفت: دست و پای او را ببندید و او را به تاریکی بیرونی بیندازید، جایی که گریه و دندان بر جگر سودن خواهد بود.

آن راهزن، آنچه مردم گمان می‌کنند را ثابت نمی‌کند

«اما آن راهزن بر روی صلیب که هرگز تعمید نگرفت.» بله – او به صلیب می‌خکوب شده بود و نمی‌توانست به آب دسترسی پیدا کند، درست مانند کسانی که در بیابان مار گزیده بودند و تنها می‌توانستند به مار برنجی نگاه کنند و زنده بمانند (اعداد ۲۱؛ یوحنا ۳:۱۴). زمانی برای کار دیگر نبود. کیست که جرأت کند زمان را از دست بدهد و فیض خدا را به آزمایش بگذارد؟ در فیض همیشه به روی در حال مرگ، بیماران زمین‌گیر و زندانیان باز است. اما پنهان شدن پشت آن راهزن در حالی که خودت به اندازه کافی سالم هستی که به میان آب بروی، مانند این است که «نعمان» باشی پیش از آنکه اطاعت کند – او که در کنار رود اردن ایستاده بود و

اصرار داشت که همین حالا هم پاک است، در حالی که پاکی او در گرو فرو رفتن در رودخانه بود (۲ پادشاهان ۵). آیا به معشوق خود می‌گویی که مراسم ازدواج چندان مهم نیست، اما با این حال انتظار داری از ثمرات زندگی با او بهره‌مند شوی؟ همان‌طور که آن شخصیت قدیمی (لودویگ) می‌گفت: «مرا وارونه به قفس مرغ‌ها بکشید!» آن راهزن استثنایی است برای کسی که نمی‌تواند – نه قاعده‌ای برای کسی که نمی‌خواهد.

صدای تاریخ – و صدای حروف

تعمید نوزادان هیچ بنیاد الهیاتی ندارد؛ این رسمی است که در منابع مکتوب، نخستین بار در سده سوم میلادی پدیدار می‌شود. یکی از برجسته‌ترین صداهای کلیسای اولیه، ترتولیان، با تعمید کودکان خردسال مخالفت ورزید و درخواست کرد که بهتر است صبر کنند تا ایمان شکل گیرد. بعدها می‌شد ادعا کرد که این رسم وجود داشته است – اما هرگز نمی‌شد آن را از کتاب مقدس اثبات نمود. سابقه، حکم نیست. و پطرس خود این در را می‌بندد: تعمید «پیمان وجدانی پاک با خداست» (۱ پطرس ۲۱:۳) – پاسخی آگاهانه که یک نوزاد نمی‌تواند بدهد، و در آینده نیز نمی‌تواند ادعا کند که آن را با اراده آزاد خویش انجام داده است. آیا پیش از تولدتان مقدر شده بود که با همسران نامزد شوید؟ اکنون همچون یک کودک سخن می‌گوییم. به هیچ وجه. پس این بهانه برای چیست؟

اما پس خود کتاب مقدس درباره تعمید چه می‌گوید؟ دقیقاً همان سه شاهی که یوحنا ذکر می‌کند: «روح و آب و خون، و این سه با هم موافقند» (۱ یوحنا ۵:۸) – که هزار سال پیش از آنکه یوحنا آنها را بنویسد، در تورات وضع شده بودند. زیرا هنگامی که موسی، هارون و پسرانش را برای خدمت کهنات برکت داد، ایشان را مسح کرد و خون بر آنان پاشید و ایشان را با آب شست (لاویان ۸:۶، ۲۳-۲۴، ۳۰؛ خروج ۲۹:۴، ۲۰-۲۱). روغن مسح، خون و آب. روح، خون و آب. سه شاهی که به کار کامل مسیح اشاره دارند – و به آن تعمیدی که ما را در مرگ و رستاخیز او، با وی متحد می‌سازد.

خدا از طریق تمامی کتاب مقدس سخن گفته است – و او با یک صدا سخن می‌گوید. حال پیش می‌رویم تا ببینیم خود کتاب مقدس درباره آب – یعنی شاهد دوم – چه می‌گوید.

Mark 7,13 · بدین‌گونه کلام خدا را به سنت خود که به دیگران سپرده‌اید، باطل می‌سازید.

از میان آب

Titus 3:5 · او ما را نجات داد، نه به سبب کارهای پارسایی که ما انجام داده بودیم، بلکه بر حسب رحمت خویش، از راه غسل تولد تازه و نو شدن به واسطه روح القدس.

به همین سادگی است دوست من: مسیح به آن فرمان داد، رسولان بدون درنگ آن را انجام دادند، تمام کتاب مقدس به آن اشاره دارد و حتی حروف زیر متن به آن شهادت می‌دهند.

تعمید تو را به جای ایمان نجات نمی‌دهد – بلکه تعمید مکانی است که تولد تازه در آن رخ می‌دهد، غسل تولد تازه. اما ایمانی که از آب سر باز می‌زند، در میانه‌ی راه اطاعت متوقف شده است. زیرا هر که بدی می‌کند، از نور متنفر است و نزد نور نمی‌آید.

عیسی واژه‌ی «امتناع از تعمید» را به کار نمی‌برد – اما او در مورد کسانی سخن می‌گوید که نور را دیدند و از آن روی گردانند، و فریسیان در میان آن‌ها بودند:

Matthew 21,32 · زیرا یحیی در راه پارسایی نزد شما آمد و به او ایمان نیاوردید، اما باجگیران و فواحش به او ایمان آوردند؛ و شما چون این را دیدید، حتی بعد از آن هم پشیمان نشدید تا به او ایمان آورید.

Luke 13,34 · ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای که پیامبران را می‌کشی و سنگسار می‌کنی آنان را که نزد تو فرستاده شده‌اند! چه بسیار نوبت‌ها که خواستم فرزندان تو را جمع کنم، همان‌گونه که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال و پر خود جمع می‌کند، اما نخواستید!

می‌دانم از چه سخن می‌گویم – زیرا من شاهدم و تخم‌مرغ را از درون دیده‌ام. تخم‌مرغ، همان ما هستیم پیش از تولد تازه. و پس از آنکه عیسی را خداوند و سرور زندگی‌ام اعتراف کردم، در انتظار تعمید که چند روز بعد بود، شادی‌ای را احساس کردم که با هیچ چیز دیگر قابل قیاس نبود. و آن شادی در تعمید ناپدید شد، دقیقاً همان‌گونه که آن مبشر گفته بود رخ خواهد داد. لوقا ۱۳:۳۴ چشمانم را گشود تا دریابم خدا هفت سال پیش چه چیزی را به من نشان داده بود. آن رؤیا از جانب خدا، هدیه‌ای برای اطاعت بود، نه برای انکار.

John 5,40 · اما نمی‌خواهید نزد من آیید تا حیات یابید.

و کلیسای امروز؟ در را به روی عطایای فرزندان خدا در قدرت روح می‌بندد، صدای نبوت را دور می‌اندازد و با تعجب از خود می‌پرسد: «چرا تقریباً هیچ اتفاقی نمی‌افتد؟» عیسی بر اورشلیم گریست زیرا آن‌ها **نخواستند** – و همان اراده امروز نیز در جایی که کلام خدا به خاطر سنت‌ها به کناری نهاده می‌شود، زنده است.

عیسی با **مذهبیونی سخن می‌گوید** که متقاعد شده بودند متعلق به خدا هستند. آن‌ها الهیات، سنت و جایگاه مذهبی داشتند. اما تعمید؟ آن‌ها امتناع کردند. اطاعت؟ آن‌ها متوقف شدند. امروز چه فرقی کرده است؟ تقریباً هیچ.

برای من، این تنها یک آموزه نیست. وقتی در سال ۲۰۰۸ مسیح را پذیرفتم، در رؤیایی ربوده شدم: خودم را درون یک تخم‌مرغ بزرگ و سفید دیدم – محصور، پاک‌شده و لبریز از حیاتی نو. و «آرنه اسکاگن» به من گفت: آیا برای تعمید آماده‌ای؟ و بله. اما به مدت هفت سال، هزاران بار از خدا پرسیدم که چرا خودم را درون آن تخم‌مرغ دیده‌ام. سپس در سال ۲۰۱۵، او پاسخ داد – از طریق یک کشیش جوان که او را با سه تخم‌مرغ به خیابان فرستاده بود. آن کشیش برای اولین بار در زندگی‌اش صدای روح‌القدس را به وضوح شنیده بود و از دستوری پیروی کرده بود که سه تخم‌مرغ بردارد و به مرکز شهر برود. و من – به همراه برادری در ایمان

— به‌طور مشخص توسط روح‌القدس به سوی او هدایت شدم؛ می‌دانستم که باید به جمع او می‌رفتیم، آنجا که سه زن جوان در کنار آن کشیش جوان ایستاده بودند. سه تخم‌مرغ، سه زن، سه مرد خدا — قوی‌ترین تثلیث سه‌گانه‌ای که شاهدش بوده‌ام، برای تو. و این من بودم که به آن کشیش جوان گفتم: «تخم‌مرغ‌ها به معنای حیات تازه هستند» — بدون آنکه درک کنم روح‌القدس پاسخ سؤال را از طریق دهان خود من می‌دهد، درست همان‌گونه که در سال ۲۰۱۷ از طریق دخترم سخن گفت — که پس از آن هر دوی ما شوکه شدیم. و بدین ترتیب، خدا رؤیای بارور شدن مرا در روح‌القدس و تولد تازه‌ی همراه با آن را تثبیت کرد. تصویری در دل تصویر دیگر. معجزه‌ای در ذات خود. به راستی. آن کشیش جوان شاهد من بود، فرستاده شده از جانب خدایی که بر همه چیز حاکم است، و پس از آن همه چیز به هم پیوست تا بتوانم برای همیشه بگویم: من از نو متولد شده‌ام. و تعمید؟ تعمید همان مراسم عروسی بود که از آن عبور کردم؛ من از آب برآمدم همچون انسانی کاملاً نو در روح. با این حال، تجدید ذهن یک فرآیند است و ممکن است سال‌ها به طول انجامد، درست همان‌طور که برای پولس چنین بود. و برخی حتی پس از یک عمر زندگی، هنوز شیر می‌نوشند.

«چرا درنگ می‌کنی؟ برخیز و تعمید بگیر و گناهان خود را بشوی» (اعمال ۲۲:۱۶).

اما اگر او را خداوند می‌خوانیم — آیا آنچه را که می‌گوید به جا می‌آوریم؟

Luke 6:46 · اما چرا مرا خداوند، خداوند می‌خوانید و آنچه را که می‌گویم به جا نمی‌آورید؟

John 14:15 · اگر مرا دوست می‌دارید، احکام مرا نگاه دارید،

کتاب مقدس به خودی خود حیات ندارند — بلکه بر او که حیات است شهادت می‌دهند (یوحنا ۳۹:۵-۴۰). آب تعمید نیز به خودی خود نجات‌بخش نیست؛ بلکه جایی است که ما مسیح را در بر می‌کنیم (غلاطیان ۳:۲۷). اما آنکه نقشه را طرد کند، همان کسی را که نقشه به او اشاره دارد نیز طرد کرده است.

در یک کلام

تعمید همان درگاه مقرر شده از جانب خدا برای ورود به مسیح است — که بدان فرمان داده شده (متی ۲۸:۱۹)، و خود خداوند بی‌گناه آن را الگو نهاد، چون به آب درآمد تا «تمام پارسایی را به‌جا آورد» (متی ۳:۱۵)، همان لحظه‌ای که ایماندار مسیح را چونان جامه‌ای سفید در بر می‌کند (غلاطیان ۳:۲۷) — از این رو، امتناع ارادی از آن در حالی که شخص توانایی دارد، «نادیده انگاشتن یک آیین» نیست، بلکه باطل‌ساختن ($\alpha\theta\epsilon\tau\acute{\epsilon}\omega$ atheteō^{G114}، لوقا ۷:۳۰؛ عبرانیان ۲۸:۱۰-۲۹) تدبیر خدا به زیان خویشتن است، و ارتکاب همان بی‌قانونی است که مسیح به کسانی نسبت می‌دهد که ایشان را «هرگز شناخت» (متی ۷:۲۳)، چرا که خود خدا «به‌جا آوردن اراده‌اش» را همان اطاعت عملی از آنچه گفته است تعریف می‌کند (مزمور ۴۰:۸ / عبرانیان ۱۰:۷؛ لوقا ۲۲:۴۲)؛ آب به‌گونه‌ای جادویی نجات نمی‌بخشد (اسرائیل در دریای سرخ و در ابر در موسی تعمید یافت، اما در بیابان سقوط کرد؛ شمعون جادوگر ایمان آورد و تعمید گرفت، اما دلش در حضور خدا راست نبود — تعمید نقطه‌ی ورود است، و اطاعت باید در پی آن

بیاید)، و ناتوانی حقیقی هیچ سدی در برابر فیض نیست (آن راهزن بر روی صلیب نتوانست، و فیض به ملاقات او شتافت) – اما هیچ کس نمی‌تواند مسیح را «خداوندا، خداوندا» بخواند در حالی که فرمان صریح او را خوار می‌شمارد و باز ادعای آن جامه‌ی سفید را داشته باشد، زیرا داوری از آن خداست، هشدار از آن کتاب مقدس است، و تمام این موضوع به یک محور خلاصه می‌شود: اراده‌ی او، نه اراده‌ی ما.

این تنها هسته‌ی مرکزی است. تمام این رشته‌ی سرخ‌رنگ – نوح، دریای سرخ، اردن، میکوه، تعمید خود عیسی، رومیان ۶، تاریخ کلیسا و کدهای عبری – در این کتاب نهفته است. آن را در اینجا بخوانید: [از میان آب](#).

تمامی ارجاعات کتاب مقدس از ترجمه‌ی قدیم فارسی نقل شده‌اند.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with [junifye](#) and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from [Darash](#) (Hebrew darash, "to seek, inquire, study"), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online